



# ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον ΑΡΙΘ. 37

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ  
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

*Επιστολαί και επιταγαί απ' ευθείας  
προς την Διεύθυνσιν*

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ  
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἔτησια δρ. 10.— Ἐξάμ. δρ. 6  
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ " 15.— " " " " " " " " " " " "

*Γίνονται δεκταί και συνδρομαί δι' ὄρισμένον  
ἀριθμὸν φύλλον καταρτιζόμενον  
ὡπὸ τῶν ἐγγραφομένων*

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
**ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ**

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



— Τὴν ἐτοσίμωσαν... τὰ μορμύγκια



Ο ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΟΣ ΕΠΟΠΟΓΓΑ

Ήσανε παρορμένα τα μεσάνυχτα κ' ελθα τα πανεθόια μου δλάνοιχα... Είχε λοιπόν, χωρίς να κλείνω μάτι...

Τί τραβήξα καιείς δεν θα πιστέψη γιατί δυο τήν κυνήγια τη σκέψη... Τί τραβήξα καιείς δεν θα πιστέψη γιατί δυο τήν κυνήγια τη σκέψη...

Εγώ δέν ζώ άφ' τους ανθρώπους χόρια άκουσα τη δική σου στενωχώρια και τη δουλειά μου σκαφτηκα ν' αφήσω...

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Έχω έντολην του διεθυντού μας να εύχαριστήσω όλους εκείνους τους αναγνώστας της Σφαιρας...

Εγδοσιών έγκοιόν το «Δασκάλα Δασκάλα» Δ. Κυρ... καθώς και τον «Ορχον» του Νίκου Κανάρη...

Μία χαριτωμένη καθ' όλα κωμική, ή οποία έχει το μέγεθος του γουρουνιού...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ



Κλίσιον, ήγαπιτό μοι, αλωνία έμ ή μήμη! Μετά βεθού λήθη, ήγουν ένκαρδιοκτίπιν...

Ρε Παναγιά μου, άιντε, πάει, γ'λασεν ή πλάσι! Ποιος θα τό πιστεύει διλαδί, πώς τό Λενάκι...

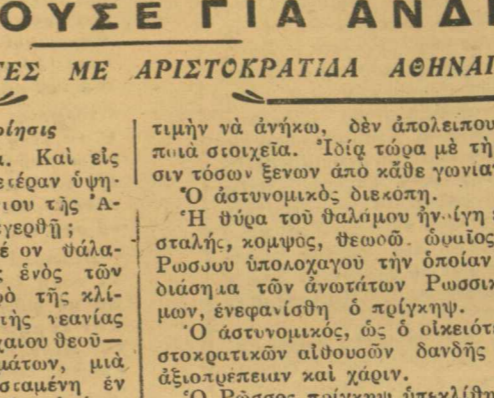
ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΡΩΣΣΙΔΟΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΓΙΑ ΑΝΔΡΑΣ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΜΕ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΑ ΑΘΗΝΑΙΑΝ

Α' Αστνομική προειδοποίησις — Υψηλότατε εσήμανεν ένδεκα. Καί εις τόν άντιθαλαμόν άναμείνεν την ήμετέραν ύψηλότητα άπεσταλμένους του διεθυντού τής Αστνομίας...

Καί τό αίτιον όπερ μου περιποιεί αυτήν την τιμήν; έκαμε τό άπό μ' έμείς τίνα ύψηλοφροσύνην ό όματός έφρηβός.

Είς τόν άντιθαλαμόν άνεμενε πραγματί ένας έξ των άλλων διακεκριμένων αστυνομικών με πολιτικόν ένδυμασιον, άνεπτυγμένος, γλωσσοςμαδός αος, με παρουσίαστικόν έξαιε ικόσ συμπαθές και εις τόν όμοιο ή διεθύνον άνεμενε ως λεπτοτέρας ύποθέσει, ίνα έκείνος εις ή ή αν άνωμαλιμένον εύγε εις ζένοι.

ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ



Περδίκω μ', π'λί μ'. Μισέβω κ' ούλα τό π'λια κλισίε τον μισό μου, κλισίε κι σύ Περδίκω μ' τον άπουχορομό μου.

ΥΨΗΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ

Μία χαριτωμένη καθ' όλα κωμική, ή οποία έχει το μέγεθος του γουρουνιού...

Μερακλίδικα Μπιστος φίλος, τ' αδερφί! Ρε Παναγιά μου, άιντε, πάει, γ'λασεν ή πλάσι!

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΩΤΕΡΑ ΑΘΗΝΑΓΓΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α' Αστνομική προειδοποίησις — Υψηλότατε εσήμανεν ένδεκα. Καί εις τόν άντιθαλαμόν άναμείνεν την ήμετέραν ύψηλότητα άπεσταλμένους του διεθυντού τής Αστνομίας...

Είς τόν άντιθαλαμόν άνεμενε πραγματί ένας έξ των άλλων διακεκριμένων αστυνομικών με πολιτικόν ένδυμασιον, άνεπτυγμένος, γλωσσοςμαδός αος, με παρουσίαστικόν έξαιε ικόσ συμπαθές και εις τόν όμοιο ή διεθύνον άνεμενε ως λεπτοτέρας ύποθέσει, ίνα έκείνος εις ή ή αν άνωμαλιμένον εύγε εις ζένοι.



ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΝΙΝΗ ΡΟΖΑΛΙΝ ΤΟΥ ΠΕΝΕ ΜΑΙΖΕΡΟΥΑ

Κρόμουνταν από το μπράτσο του με νάκι και τ' απαλό της μυρωμένο δέρμα άγγιζε γλυκά το ζαρφάκι του...

Κάνεις δὲ ἤξευρε τί κρύβουνταν κάτω ἀπ' αὐτό το συνοικεῖο; Ἡ Νίνη, πάντα φραϊά, ἐπαίξε ἐξοχα τὸ γέλοιο...

Ἡ Νίνη; Τόσο καμὲ μ' ἕνα γέρο-σάτυρο. Ἐκεῖνο τοῦ φάνηκε σὰ νὰ ξαναῖνεσαν ὅταν ἔσφιξε ἀπάνου τοῦ ἡθονικά...

Ἐνοῶνε γι' αὐτὴ μὴν ἀμολόγητη κρυφὴ χάρα. Συναρπάζουσε. Ἀφ' ἡρῶνταν δολιχῆρος στὴς ἡδονές που ξαναβρόκεσε ἔπειτα ἀπὸ χροῖνια...

Στὴν ἀρχὴ-ἀρχὴ ἡ περιπέτεια αὐτῆ ἀρῶσε τῆς Νίνης. Ἐκεῖνος δὲν τὴν ἀφνε οὐτε μὴ στιγμὴ ἀπ' τὸ πλάι του...

λαϊκά καὶ ἐξέθωρα ἐκείνη προγονικόπορτραῖτα. Ἄλλ' ἄμα πέρασαν μερικὸι μῆνες κ' ἔκανε ἀνο-κάτω ὅλα τὰ παλὰ συρτάρια...

Κάνεις δὲ ἤξευρε τί κρύβουνταν κάτω ἀπ' αὐτό το συνοικεῖο; Ἡ Νίνη, πάντα φραϊά, ἐπαίξε ἐξοχα τὸ γέλοιο...

Ἡ Νίνη; Τόσο καμὲ μ' ἕνα γέρο-σάτυρο. Ἐκεῖνο τοῦ φάνηκε σὰ νὰ ξαναῖνεσαν ὅταν ἔσφιξε ἀπάνου τοῦ ἡθονικά...

Ἐνοῶνε γι' αὐτὴ μὴν ἀμολόγητη κρυφὴ χάρα. Συναρπάζουσε. Ἀφ' ἡρῶνταν δολιχῆρος στὴς ἡδονές που ξαναβρόκεσε ἔπειτα ἀπὸ χροῖνια...

Στὴν ἀρχὴ-ἀρχὴ ἡ περιπέτεια αὐτῆ ἀρῶσε τῆς Νίνης. Ἐκεῖνος δὲν τὴν ἀφνε οὐτε μὴ στιγμὴ ἀπ' τὸ πλάι του...

ΠΑΛΛΗΟΙ ΣΤΙΧΟΙ Οἱ μωαὶάδες τοῦ Θεωσώδης Μὴ ἐμμορφοῦλα παπαδιά, δὲν τῆς δίνει ὁ Θεὸς παιδιὰ...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἔσεῖς δενδράκια στῆς δροσιᾶς καὶ στοὺς ἀνθὸς πνιγμένα που στὰ κλαδιά σας στεναγμοὶ καὶ πόνοι ἀνιταλοθνε...

Ἦταν τὸ ἐπιπέδον τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἦταν τὸ ἐπιπέδον τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀνθρώπου...

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἀγάπη!... Ἄν τὸ θέλημά μου μορσοῦσε νὰ γενῆ θὰ σὺνάα δὴλν τὴν Ἀγάπην...

ΕΒΙΒΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΗ!

Καλὸς ἀνθρώπος ὁ καυμένος ὁ Μῆτρος ὁ Καραμουῦζας. Μόνον ποὺ τὸ 'σοῦσε συχνὰ πικρὰ ὁ μακαρίτης—Θεὸς ὁ χ' ὄραε τὴ ψυχὴ του!

Ἔξαφνα, ἕνα πρωινὸ, στὸ τρίτο κἂν στὸ τέταρτο ποτηράκι, τοῦθε σὰν ζῆλη, σφιρά-στικος κἂν κ' ἔλαβε τὰ πέταλα...

Τὸ «δέλπνο τῆς παρηγορίας» δλοένα καὶ ζωῆρε. Σιγὰ-σιγὰ ἀνοῖε κ' ὄρεξε καὶ τῆς Μαριώ. Τί νὰ σοὺ κἀμῃ ἡ καυμένη; Ἄνθρωπος εἶνε κ' αὐτὴ Ἀρχισαν καὶ νὰ κουποῖνταν ἀπὸ λίγο στὴν ἀρχὴ!

ΠΩΣ ΤΟ ΘΕΛΕΙΣ;

Τὸν ἄκουε μὴ ὅρα τώρα νὰ τῆς μιλᾷ μὲ τὰ ματακία τῆς τὸν τὰ βουσκωμένα. Στὰ χεῖλᾶ κια τῆς, τὰ κερασιῶνα χεῖλᾶ κια τῆς ἐπὶνῆθε ἕνα ἀινιγμα...

Ἔξαφνα, ἕνα πρωινὸ, στὸ τρίτο κἂν στὸ τέταρτο ποτηράκι, τοῦθε σὰν ζῆλη, σφιρά-στικος κἂν κ' ἔλαβε τὰ πέταλα...

Τὸ «δέλπνο τῆς παρηγορίας» δλοένα καὶ ζωῆρε. Σιγὰ-σιγὰ ἀνοῖε κ' ὄρεξε καὶ τῆς Μαριώ. Τί νὰ σοὺ κἀμῃ ἡ καυμένη; Ἄνθρωπος εἶνε κ' αὐτὴ Ἀρχισαν καὶ νὰ κουποῖνταν ἀπὸ λίγο στὴν ἀρχὴ!

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

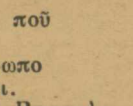
Σ' ὅλα τὰ σπῖτια κατ' αὐτὰς με τῆς μετωκοῖες γῆινξε ἀναστάσιση...

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ALBUMS

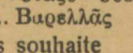
Ὅπως ἔχω ὑποχρέωσιν αὐτὴν τὴν φορὰν βραβεῖον ἐκ τῶν ἐγκριθέντων ἐπιβ. Τὸ βρα-βεῖον θ' ἀπονέμεται διὰ κλήρου ἐπιβ. Διηλοθὴ...



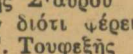
Ο Κλεάνθης



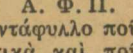
Γ. Βογιανός



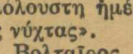
Γ. Α. Βαλαλλάς



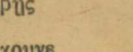
Γ. Τουφεξής



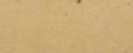
Α. Φ. Π.



Δ. Γρηγοράς



Δ. Σολωμός



Θεόδ. Ι. Μπαγλανίας

ΣΑΤΑΝΑΣ

Εἰς τὸ προσέχεις ὁ Θεὸς ὁ εὖ ἀπαντήρη εἰς ὅλους.





Εξομολογήματα ενός ερωμένου
Το ερωτικό μου... ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΕΡΩΣ ΜΟΝΑΧΗΣ
ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ (37)

Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου... Την κλειδαριά σου μάτια... Το κλειδί σου... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

Και ο Λεάνδρος που την έβλεπε τώρα έμπρός του προκλητική, δεν φόβισθε όπως άλλοτε... Η δαίμονια έκεινη γυναίκα... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ
ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΑΣ
10 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΑΡΕΙΣ

Ανταλλάσσω c.p. με δεσποινίδα 'Αθηνών, Πάτρον, Κερκίρας και Μεσολογγίου... Αλλάξω c.p. με δεσποινίδα 'Αθηνών... Αλλάξω c.p. με δεσποινίδα 'Αθηνών...

Ανδοστόλιστον σαλονάκι της «Σφαιρας»... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Φρεδερίκον Παμόν. Είς το 320ν φύλλον... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ευαγγελισθήσαν τα ψευδώνυμα: «Κυνηγός της 'Ελλάδος»... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΕΙΣ...ΔΕΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ

Λέγεσαι άριστοκράτης... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ

Ο Ιατρός κ. Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ θεραπεύει... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου... Η Μαρία-Τερέζα έγειρε όλα τα χέρια μου...

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΟΛΑΣ
ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

(Ακολουθεί)

(Ακολουθεί)





Ηρωικά άσματα

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

[Ψάλλεται κατά τὸν ἦχον : «Συπνάτε με τὴ σάλπιγγα !»]

Συπνάτε με τὰ τούμπανα, με τὴ ντρομπομα- (ρίνα !

Ἐμπρός, λεβέντες, στή φωτιά ! κ' ἔμεις ἢ ἄλλη λεβεντιά, χουζούρι στήν Ἀθήνα.

Συπνάτε ! χωρήτε με βήμ' ἀνοικτό ! Στὸν Τοῦρκο ριχτήτε κ' ἔμεις στὸ ψητό !

Ξεκουμπωθίτε, βρὲ παιδιά ! μέσ' στή φωτιά (χυθίτε !

Ἐδῶ τ' ἀδέρφια καρτεροῦν ἢ ὅλοι τους γὰ δοξασοῦν ἢ ὅλοι γὰ καθίτε !

Ἐμπρός, ξεσπαθώστε ! Ἐσείς σταυραετοί ! κ' ἔμᾶς φασκελώστε στοῦ «Μπαρ» τὴν ἀκτή !

Ἐστ' εἰν τῆς τύχης, βρὲ παιδιά, δῶ κάτου (τὰ γραμμένα :

γὰ τὰ μοιράζι στὰ τυφλά, με σὰς ἢ Δόξα γὰ γελᾷ, με μᾶς ἢ Μαντελένα.

Ἐμπρός, μὴ σὰς φύγι ὁ Τοῦρκο, ἐκεῖ .. Κ' ἔμεις, στο κυνήγι ἐδῶ τὴν Κική...

Θέλεις γὰ ζήσης, βρὲ κουτιέ, ἔχε λεπτά και (πέτα.

Εἶσαι φτωχός ; Μεταβολή ! Ἐοῦ παρὰς ἀντιλαλεῖ κ' ἀστραφειε τουαλέα !

Γιὰ κύτα γοβάκια και καλτσες ἄζου, ἄφρατα κορμακία και στηθια πι-φούρ !

Ξεχωρισμένοι στὸ φαί και σύντροφοι στήν (πεινα,

χτυπάτε ὅλοι δυνατὰ τὸν Τοῦρκο, σεις ἀπὸ κοντὰ, κ' ἔμεις ἀπ' τὴν Ἀθήνα ! !

Γιὰ σὰς τὰ κανόνια, παπουντοί μισό ! Γιὰ μᾶς τὰ κοθόνια φαί, καθισο !

Κυθένα ἔχει ἀπὸ σὰς ἢ (Νίκη καμαραδο, γιὰ σὰς ἢ दाφνη ἢ ζη- λευτη, γιὰ μᾶς δὲν εἶνε ἀρκετὴ οὔτε γιὰ τὸ στιφάδο ! Γιὰ καθε λεβέντη ἢ Δοξα ζωή, γιὰ μᾶς κόμτε, γλέντι, πιτότὸ και φαί.



ΒΕΕΛΖΕΒΟΥΑ

ΕΒΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙ ΥΣΕΙΣ

Ἀφιεροῦται στήν Σ... Δάρισαν

Ἦ τύχη τύχη βάσκανη καταμαμενη μοῖρα που λύπεε, βάσανα γενιᾶς και γιὰ χαρὰ ἔσαι στεῖρα ! !

Καλὰ στραβὴ σὲ λέγουνε στραβ' εἶσαι και γυρίζεις κ' ἔπου γλυστρίσης σὰ στραβὴ τὴν εὐτυχία σκορπιζεις.

«Χαρέμι»

Ἀφιεροῦται στήν Σ... Δάρισαν

Σὰν ἀπαλὰ δὲν ἠμπορῶ μονάχος γὰ φιλήσω τὰ μαγεμαῖνα χεῖρ σου τὴν φλόγα μου γὰ σβύσω.

Σοῦ στέλνω πλάνο φίλημα γλυκὸ και ζακχαρένιο με τὴ νυκτὸς τ' ὀλόχλωμο φεγγάρι τ' ἀσημένιο.

«Χαρέμι»

Τὸ Παρισινὸν ὀδοντοῖατροῖον

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν νύκτα δι' ἐξαγωγὰς ὀδόντων Σταδίου 51.

ΤΟ ΕΚΥΔΑΔΑΚΙ ΤΗΣ ΔΙΔΗΣ

Κουφή, με τὸ ἐξαιρετικῆς χάριτος ταγιέρ της, με τὴν κοντὴ σκοτζέζικη φούστα της ἢ ὁποῖα ἀφῆρε γὰ φαίνεται ἢ χυτὴ γάμπα που ξεχείλωνε ἀπ' τὴν κομπὴ μπότα, κρατοῦσα ὑπὸ μάλης τὴν ὀμπρέλλα της και στὸ χέρι τὸ ἄσπρο μανσόν, ὅμοιο με τὸ μπουᾶ που περι- τύλιγε τὸ λαιμό της, ἐνῶ στὸ ἄλλο ἔσφιγγε τὸ ἀπὸ κόκκινο μοροκινὸ πορτμονέ της, ἐβά- διζε γοργὰ ἢ ὄραία Διλή, ἢ βασίλισσα τοῦ ἡμικόσμου, αὐτὴ γιὰ τὴν ὁποῖαν ἐπελλαίνετο ἢ μισὴ Ἀθήνα.

Και μᾶρος, παιγνιδιάρικο, τρελλό, τὸ ἀ- γαπημένο της κανίς.

Ὁ Γέρω-Τρεμούλλας τὴν εἶδε. Με μάτι εἰ- δικοῦ ἀνέλυσε ὅλους τοὺς θησαυροὺς που πε- ριέσφιγγε τὸ κομποκομημένο ταγιέρ.

Και ἐσταμά- τησε, και τὴν παρηκολούθη σε ἐπὶ τῆς δευτερόλεπτα τὴν ὄραϊαν τοῦ ἡμικό- σμου γὰ κα- τέοχεται με βήμα γοργόν τὴν ὁδὸν Ἐρ- μ- μ- ὦ. Τὴν εἶδε γὰ εἰσέρχεται σὲ κάποιον κα- τάστημα.

Και ὡς ἂν γὰ ἐρριψε τὸν κύβον ἔκαμε στροφὴν και ἔτρεξε κ' ἐστάθη προ τῆς προθήκης τοῦ κα- ταστήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἢ ὄραία εἰσῆλθε.

Ἀνεμμεν ἀρκετὰ ἐκεῖ.

Ἐπὶ τέλος ἐκείνη ἐξῆλθε.

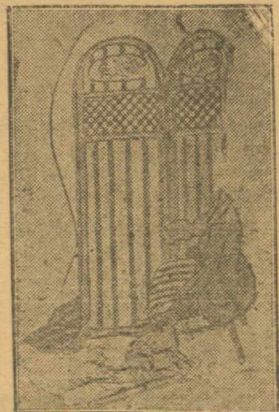
Τὴν ἐπλησίασε. Τῆς ἐξεφρασε τὸν θαυμα- σμόν του, τὴν ἐπιθυμίαν γὰ γνωρισθῆ μαζὴ της. Ἐκείνη ἐφάνη ἀμέσως ἐνδοτικὴ και με



νάξια τὸν σὸ- τησε τὴ δῶρο θὰ τῆς κάμη. Ἐμπῆχαν ἄ- μέσως σ' ἕνα χρυσοχοεῖο και ἦς ἀγό- ρασε ἐνὰ δα- κτυλίδι πεν- τακοσίων φραγκῶν.

Και ἐβάδι- ζαν τώρα μα- ζὴ ἐνῶ τὸ κανίς, τὸ παιγνιδιάρικο κανίς ἐκα- νόνιζε τὸ βή- μα του με τὸ βήμα τῆς Δι-

λῆς. Ἐφθασαν στὸ ἀπαρτεμάν τη. Κομπόν, μυρσεν, ὅπως ἐκείνη. Ὁ Γέρω-Τρεμούλλας ἔβγαλε τὸ παλτό του, ἄφηρε τὸ μαστοῦνι και τὸ καπέλλο του στὸ ἀντρέ, πέταξε τὸ σακάκι του σὲ μιὰ καρέκλα και ἐγήτησε γὰ αἰθτη- ματολογησῆ. Καὶ ἢ Διλή τότε, μ' ἕνα παρά- δοξ' ἀνεξήγητο χαμόγελο στὰ χεῖρ τὰ κερα- σόχροα, ἠρ- χισε γὰ ἐπι- δεικνύη γυ- μνά τὰ θεῖα τῆς κάλλης, ἐ- νῶ τὸ κανίς, στὰ πόδια τῆς ὕψωνε τὸ ἔ- ξυπνο μου- τράκι του σ' αὐτήν, τὴν κῦτ αἴζε με τὰ γεμάτα νοη- μοσύνην μα- τάκια του σὰν γὰ ἔμενε κά- ποιο πρόστα- γμα, κάποιον νεῦμα.



Πνευματῶν κατεχομενος ἀπο ἱμέρους ὁ Γέ- ρω-Τρεμούλλας, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μετ' ἑξῆ εἶχε μεῖνει με τὴν ἐσωτερικὴν του περιβολὴν, ἠ- θέλησε γὰ πάρη ἕνα μεζὲν ἀπὸ τὴν πανδαι- σίαν ἐκείνην τῆς σαρκὸς που τοῦ προσητοι- μάζετο. Ἀλλὰ τότε, ὦ, φρίκη ! Τὸ κανίς

Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ

(Ἐκ τῆς γραφῆς ἐπεξηγεῖται ὁ χαρακτήρ. Ἀπαντή- σεις μόνον εἰς ψευδάνυμα. Διὰ καθὲ ἀνάλυσιν χαρα- κτήρος δέον γὰ ἐσκαλεῖσθαι δε. 2.)

Ἀ π ἔ λ π ἰ δ α. - Φαίνεται ἀνθρωπος θετικὸς, ὀλιπόλογος και κρατεῖ τὰς ὑποσχέσεις του, ἔτσι ἠσυχάσατε δι' ὅσα τυχὸν σὰς ἔχει ὑπο- σχεθεῖ. Σὰς ἐπιστρέφω τὸ γράμμα του συμ- φάνως με τὰς ὁδηγίας σας.

Ν ἔ λ λ η ν Κ... Εἶσαι ἕνα παμπόνηρο πλα- σματάκι ἀλλὰ και πολὺ-πολὺ χαριτωμένο. Σ' ἀρέσει ὁμοῦ γὰ παιδεύης πολὺ ἐκείνου σου σ' ἀγαποῦν ἐνῶ κατὰ βάθος ἠέλειε τὸ καλὸ των. Εἰς τὸ ἄλλο που γράφεις ἀπαντῶ να ἰ.

Γ ι ἄ ν ν η ν - Γ ι ὠ ἄ ν ν ι γ α. - Ἀμφιβάλλω γιὰ τὴν φαίνεσαι πολὺ διστακτικὸς και ἢ ζωὴ θέλει θάρρος, ἐνίοτε και θράσος.

Ἐ λ λ ἢ σ π ο ν τ ο ν. - Τὸ ν' ἀκολουθεῖ κα- νεις τὴν κλίσιν του αὐτὸ ἀπεδείχθη πάντοτε τὸ λογικότερον, ὥστε...περιττεύει καθὲ ἄλλη σύστασις.

Π ἔ τ ρ ο ν Ν ε β... Χαρακτήρ πλατωνικὸς, ζῶν με ἰδεώδη. Ποῦάματα που κάνουν τὸν ἀν- θρωπον γὰ χρεωκοπή σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ ὀλισμοῦ που ζῶμεν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ

Ὡς τώρα τὸ χατήρι σου, Μπιμπίρω μ' δὲν σ' τὸ χάλασα, μὰ σὺρε πὲς τοῦ κύρη σου πὼς θὰ τὰ κάνω θάλασσα.

Κι' ἂν θελῆ τὸ πετόι του, πὲς γὰ πάψη τῆς φοβέρας του, ἄλλοῦδς θε γάχουμε ντροπές... και λίγες θᾶναι ἢ μέρες του !

Και πὲς του : τὸ κεφάλι του ἂν τὸ κρατᾶ στὸ νῶμο του, γὰ σ' τὸ χρωστά ! Χαλάλι του ! Μά... ἄς τραβᾶ τὸ δρεβᾶ του !

Γιατί, ἂν πάη φρι-φρι κρεμμώντας τὸ ζουναρί του, ἄς εἰν' γονιός σου θε γὰ βρεῖ σ' ἐμὲ τὸ μακελλάρη του !

Τὸ Βλαμᾶνι

ἐξηγηρώθη και ἄρχισε γὰ γαυγίζη τρομερὰ, γὰ ρίπτειαι στὰ πόδια του, γὰ τὸν δαγκάνη.

Ὁ Γέρω-Τρεμούλλας ἐπάγωσε.

Ἐξήτησε γὰ τὸ καθησυχά- ση. Εἰς μά- την. Ἐξη- γηροῦτο πε- ρισσότερον ἐ- κείνο σὲ κά- θε νέαν του ἀπόπειρανκαὶ ἀπ' τὰ πόδια που τοῦ δάγ- κανε ἔτρεψε και τραβῶσε τὸ μανίκι τοῦ σακακιού του που ἐκρέματο στήν καρέκλα σὰ γὰ ἤθελε γὰ τοῦ πῆ : «Ντύσου και δίνε του !»



Και ὁ Γέρω Τρεμούλλας ἐκὰν ἄκων ἠναγ- κάσθη γὰ συμμορφωθῆ με τὴν θέλησιν τοῦ κανίς σὶά γὰ νλυτῶση ἀπ' τῆς δαγκωμα- τῆς του. Ὄταν ἐφόρεσε τὸ πανταλόνι του, τὸ κανίς ἐλᾶοιστημένο του προσεκόμισα τὸ παπούτσι. Τὸ ὗ τὰ δῶσε στὸ χέρι.

Φεύγων ὕψωσε τὴν φω- νὴν γιὰ γὰ τοῦ ἐπιστρα- φῆ τὸ δαχτυλίδι. Ἀλλὰ τοτε ἦτο κ' ἂν ἦτο που ἐξηγηρώθη τὸ μῦρο κα- νίς. Καὶ ἢ Διλή με τὸ παράδοξο, τὸ ἀνεξήγητο χαμόγελο στὰ χεῖρ, σὰν γὰ ἤθελε γὰ τὸν παρη- γορήσῃ :

- Τι γὰ σὰς κάμη, ἀγαπητέ μου, τοῦ εἶπε. Ἐγὼ εἶμαι πρόθυμη. Αὐτὸ δὲν μᾶς ἀφίνει.

Τὸ Διαβολάκι